

"اولین و مهمترین الزام در هر بیمارستان، آسیب نرساندن به بیماران است" (فلورانس نایتینگل، ۱۸۶۳)

ایمنی بیمار چیست؟

ایمنی بیمار از نظر (WHO)، نرساندن آسیب‌های احتمالی به بیمار در طول فرآیند مراقبت‌های پزشکی است. به عبارتی ایمنی بیمار، عبارت است از عدم وجود آسیب‌های قابل پیشگیری و همچنین کاهش خطر آسیب‌های بی‌مورد مرتبط با مراقبت‌های سلامت، به کمترین حد قابل قبول. منظور از "کمترین حد قابل قبول"، میزان خطری است که بیمار باید در مقایسه با خطر ناشی از عدم درمان یا استفاده از روش‌های درمانی دیگر، متحمل شود و این "کمترین حد"، باتوجه به دانش فعلی، منابع موجود و بستری که در قالب آن، مراقبت‌های سلامت ارائه می‌شود، مشخص می‌گردد.

ایمنی بیمار، به دنبال پیشگیری و کاهش خطرات، خطاها و آسیب‌هایی است که در حین ارائه‌ی خدمات سلامت، برای بیماران ایجاد می‌شود.

اساس ایمنی بیمار، بهبود مداوم بر پایه‌ی یادگیری از خطاها و وقایع ناگوار می‌باشد.

ایمنی بیمار یک دغدغه جهانی در زمینه سلامت است که بیماران را در تمامی عرصه‌های خدمات سلامت در کلیه کشورهای جهان اعم از توسعه یافته یا در حال توسعه، متأثر می‌سازد. خطر، یک جزء اجتناب ناپذیر از خدمات سلامت است و به طور کامل نمی‌توان آن را حذف کرد؛ ولی می‌توان آن را به حداقل رساند و به گونه‌ای مناسب مدیریت کرد.